

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱۶ آذر ۹۸

خطبه‌ی ولادت امام حسن عسکری (ع)

الحمد لله رب العالمین. شکر و حمد و سپاس پروردگار مهربان و بنده‌نواز را سزااست که از سر رحمتش فرمود:

«وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ»

«چون بندگان من درباره‌ی من از تو بپرسند بگو که من نزدیکم و به ندای کسی که مرا بخواند پاسخ می‌دهم پس به ندای من پاسخ دهند و به من ایمان آورند تا راه راست یابند.» سوره مبارکه‌ی بقره آیه کریمه‌ی ۱۸۶.

چه فرموده‌ی لطیف و سرشار از مهر و محبت و دلنوازی، چه دعوت با شکوهی که خداوند کریم در عین بی‌نیازی بندگان را به سوی خود می‌خواند تا آغوش گرمش را که در حیات و ممات به روی آنان باز است را احساس کنند و به ندایش لبیک گفته و عاشقانه او را دوست داشته و پرستش کنند تا نجات یابند و رستگار شوند و تا ابد با هدایتش به جوار جبروتی‌اش رسیده و سعادتمند شوند.

پروردگار مهربان در آیات کریمه‌ی قرآن به بندگانش آموخته که چگونه آن را از خودش بخواهند که فرموده: «بگو ای پروردگار من، مرا به راستی و نیکویی داخل کن و به راستی و نیکویی بیرون ببر و مرا از جانب خود پیروزی و یاری عطا کن.»

پس بیایید تا فرصت باقی است اطاعت و عبادت و عشق پروردگاران را در افکار و عملتان ذخیره کنیم تا در قیامت در نامه‌ی عملتان جز خشنودی خداوند چیزی نباشد.

چه زیباست توصیف آن از سرور عالمیان، کوثر الهی حضرت زهرا‌ی مرضیه (س) که فرمودند: سلام بر زمان آنگاه که در فرمان قیامت قرار می‌گیرد. امانتت را از جانها می‌گیرد. اینک زمانی برای آغاز و پایان وجود ندارد. هیچ یک از عوامل هستی به کار

نمی‌آید. برخیزید وعده‌ی الهی محقق گردید. جانتان را به آنچه اندوخته‌اید بیارایید. به ضیافت قیامت خوانده شده‌اید. اینک حرکت معنای خویش را در عمل به نمایش می‌گذارد. لوح جان‌ها از قرارگاه خویش خارج گشته به طرف حق حرکت می‌کند. جام‌ها آماده است تا تشنگان زمان را در مستی عملشان قرار دهد. فرمان می‌دهد خودتان را به نعمت‌ها بیارایید. نعمت‌هایتان پایانی ندارد، زمانی بر آن نمی‌گذرد. اینک عطای پروردگارتان بر شما غالب است. بخورید و بیاشامید. منع‌کننده‌ای مثل زمان را نمی‌شناسید. پس به دریای الطاف پروردگارتان متصل شوید تا نعمتتان افزایش یابد.

شکر پروردگار رئوف و رحیم را که با برگزیدن پیامبر عظیم‌الشأن اسلام، رسول خاتم حضرت محمد مصطفی (ص) و اهل‌بیتش در به ظهور رساندن آیات کریمه‌ی قرآن به بندگانش یاری فرمود و حقاً آنان با عملکرد خود آیات قرآن را به زیبایی به نمایش بشریت گذاردند که ما در این شب به میلاد یکی از ایشان یازدهمین اختر امامت و ولایت، عالم و زاهد و با تقوا و با وقار ابا محمد ابن الرضا، حضرت امام حسن عسکری (ع) که دارای کرامات زیادی بودند دور هم جمع شده‌ایم، یکی از این کرامات فرهنگ‌سازی و تعلیم و آماده‌سازی شیعیان برای دوران غیبت فرزند بزرگوارشان امام عصر و زمان اباصالح المهدی (عج) بود. امام به شیعیان آموختند در صورت عدم حضور فیزیکی امام عصرشان چگونه از برکات وجود مقدسش برخوردار شد و عاشقانه و مشتاق منتظر ایشان و دولت با شکوه و حقه‌شان باشند. درحالی‌که از باطل‌گریزان بوده و در هوایی که امامشان نفس کشیده تنفس کرده و حق را با تمام توان در ذرات وجودشان وارد نموده و به آن عمل کنند.

پس سلام بر ایشان و دولت با شکوهشان و سلام بر دوران‌ها آنگاه که پروردگار عالم آنان را خطاب فرماید: ای یاوران حق به کرسی قضاوت زمان درآیید تا آنچه اندوخته بودید از جانتان جدا گشته و به حقیقت وحی پیوندد. اینک تاریکی شب به صبحی منور بدل گشته تا حق و باطل به میدان محاسبه درآید. حق جویان پرچم عدالت دولت حقه را در دست گیرند و یاران خویش را بخوانند. سپس حجاب‌ها از زمان جدا گردد تا آنچه اندوخته بود بر همگان عیان شود.

اینک در این شب مبارک ضمن عرض تبریک و تهنیت به ساحت مقدس مولا و سرورمان اباصالح المهدی (عج) به مناسبت میلاد پدر بزرگوارشان امام حسن عسکری (ع) به تمنا ابراز می‌داریم:

مولا و سرورمان ما عاشقان و مشتاقان شما و دولت با شکوه و حقه‌تان از همه‌ی باطلین زمانه برائت می‌جوئیم و استدعا داریم تا ما را یاری فرمایید که هارون‌وار در پای کوه طور بایستیم و چشم به آسمان لطف و کرم الهی بدوزیم تا شما از آن پایین آمده و همه‌ی زمین به برکت وجود مقدستان از لوث فتنه‌گران و کافران و منافقان پاک گردد پس به شوق آن لحظه همه فریاد می‌زنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج